

Kloostri liggidal on üks piisfikenne neljanurgesinne hone, kummi kattussega, mis nad Raheli (se peawannema Sakobi abbitasa) hauaks hüawad, et kül peält kohhe on nähha, et se turgide ehhitud on.

Seälpool sedda Elia kloostrit lõppeb se kaljune, kiwine Ma, ja näitse nüüd ühhed maddalad harritud wiljakandjad mäed, te kõrwas. Petlemma lin olli meie ees nähha, ühhe kaljuse mäeselja peäl, kus ka puid kasvab, kess orgude wahhel. Enne muiste olli se üks wilja polest õnnistud Ma, nüüd segi koht on hopis allajanud. Petlem polle muud ennem, kui üks suur külla, kus 700 hinge waest wisi on ellamas ja omma Pead ennamieste sellega toitmas, et reisiattele piisfikessi ristikesi ja pühha hawa- ja Petlemma lauda kuiokesi müwad. Elohoned seäl on ühhed maddalad urtsikud; ainus suur hone on seäl laggeda peäl üks katoliki usso klooster, kindla lossi wisi ehhitud; warraw kitsas et Arabia risujad rüütliid mitte korraga hulgakeste hooste seljas ei sa sisse aiada. Wõtsid munkad meid illufaste wasto, andsid meile ka süa. Seält läksime senna kloostri kirrikusse, mis se üllemal nimmetud keisri praua Helena ehhitud on.

(Sääb polele.)